

AGENDA DEL MES DE GENER DE 2025

- 1 Dimecres. Sta. Maria, Mare de Déu. Solemnitat.
- 5 Diumenge II de Nadal. Festa.
- 6 Dilluns. Epifania. Solemnitat.
- 12 Diumenge. Baptisme del Senyor. Festa.
- 19 Diumenge II de durant l'any. Festa.
- 25 Dissabte. L'Esplai amb la Comunitat se'n van d'excursió.
- 26 Diumenge III de durant l'any. Festa.
- 31 Divendres. A les 19h.: Concert a càrrec d'Àngel Villagrasa.

Heu de saber que:

A la col·lecta de **Càritas – Nadal** es va recollir: 705 €

**Gràcies per la vostra generositat!
I també per les borses d'aliments!!**

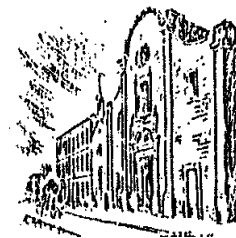
Tots els dissabtes de 16 h. a 17 h.: Catequesi d'infants.

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Telf. de l'Oratori de Barcelona: 680859537.

Web d'interès: www.oratoribarcelona.com
www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (183) Gener de 2025

Oratori Sant Felip Neri de Gràcia

“CARTA ALS CRISTIANS DE GRÀCIA: PER UNA MILLOR CORRESPONSABILITAT” (P. Ferran Colás, Prepòsit)

...Això mateix fou intuït, viscut i proposat per l'Oratori des de la seva constitució original. Laics i sacerdots participaven en l'Oratori, a mode de fraternitat de “christífideles”. És a través de l'Oratori i pel servei de l'Oratori que després s'anà conformant la Congregació del Pares. Sabem que Felip Neri no considerà el seu carisma com de fundació d'una altra “comunitat religiosa”: “la Santíssima Verge és la seva inspiradora” dirà Felip de la Congregació de l'Oratori, i els seus deixebles reconeixeran “que sortí de les seves mans com sense voler-ho”¹. Bé ha estat assenyalat que “la Congregació neix com a comunitat clerical al servei de l'obra secular”, per “perpetuar l'obra i el funcionament de l'Oratori, destinat als laics que el composaven (...)”, fundà una comunitat que es convertí en presbiteral, però dintre de l'Oratori seglar, al seu servei, per ajudar pràcticament els laics a viure el sacerdocí derivat per ells del Baptisme i del caràcter missioner vinculat amb el caràcter de cristià”². Alhora, una comunitat sacerdotal testimonial –de vida apostòlica!– nucli servicial i propulsiu, és fonamental per la convocatòria i creixement d'una comunitat cristiana, de l'obra laïcal. Encara la mateixa fesomia que Sant Felip va donar a la seva Congregació correspon perfectament al seu mètode de viure i fer viure l'experiència cristiana a tots els batejats: la més radical entrega a Crist, valoritzant la llibertat en la prompta i total obediència, arrelada en l'estabilitat comunitària de la pròpia morada, confiada més en la gràcia i misericòrdia compartides que en el dret i els poders, sense formalitats que portin a burocratitzar-la, en una amistat comunal que deixi l'espai més ample al caràcter, a la responsabilitat i creativitat de cadascun dels seus membres i de cadascun dels oratoris, prevalent sobretot la caritat com a “única regla” (com deia San Felip). Bé ha estat destacat el fet sorprenent que “precisament quan el papa anterior, Pius V, havia establert la generalització de totes les formes de vida evangèlica en l'Església, Gregori XIII reconeix una nova forma, que trenca el rígid esquema anterior, segons la qual les

¹ Diputació permanent, *Instrumentum laboris*. n. 9.

² Congrés General, *Itinerari...* nn. 28, 36, 140.

virtuts evangèliques es poden practicar sense vots, amb els sols vincles de la caritat!”³. Un “unicum” en l’Església⁴ que carrega de gran responsabilitat, només possible si sostinguda per abundants gràcies suplicades, implorades, mendicades...

No ha d’estranyar que, en el marc d’una progressiva “clericalització” de l’Església en temps del “tridentí” tardà, hi haguessin hagut fortes impregnacions de clericalització de moltes comunitats i obres eclesials. Per a la família oratoriana és, sens dubte, matèria fonamental, dins de la riquesa diversificada i legítima de formes d’inculturació del carisma de Sant Felip Neri, aquesta relació entre l’Oratori i la Congregació de l’Oratori, reactualitzant i aprofundint sempre la pròpia originalitat —és a dir, la novetat del seu origen—, a la llum dels ensenyaments del Concili Vaticà (i hi ha una admirable convergència entre aquesta originalitat i aquests ensenyaments!) i de la disciplina normativa adequada.

L’Església, poble de batejats

L’Església és el sacrament universal de salvació i, alhora, és el Poble de Déu que proclama, anuncia i transmet el do de la salvació als homes de tots els temps. I aquest Poble també som nosaltres, preveres i laics de l’arxiprestat de Gràcia. Nosaltres que pel baptisme i els altres sacraments som inserits en el misteri pasqual de Jesucrist, crucificat i ressuscitat, i som constituïts membres d’aquest Poble de Déu que és l’Església. Pel baptisme, en efecte, som fets conformes amb el Crist: “Hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos”⁵. Així tots esdevenim membres d’aquest cos “i respectivament membres els uns dels altres”⁶. “Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme”⁷: la dignitat dels membres és comuna a tots pel fet de llur regeneració en Crist. I la condició de batejat és a l’origen de la missió comuna confiada a tots i a cadascú en l’Església, en el món, en l’arxiprestat, en la parròquia, en cada comunitat. La inserció en l’únic Cos de Jesucrist constitueix el fonament que fa possible i exigeix de manera responsable que tots i cadascun dels batejats prenguem part en la missió salvífica de l’Església en la història. En l’organisme d’un cos viu, cap membre no es comporta de manera purament passiva, sinó que participa en la vida i en l’activitat general del cos, així en el Cos de Crist tot el cos realitza la seva creixença, segons la funció de cada part⁸. Més encara, els membres d’aquest cos són de tal manera units i solidaris, que un membre que no treballi segons les seves possibilitats en la creixença del cos ha de ser considerat inútil a l’Església i a ell.

De manera més precisa: Els laics reben de llur unió amb Crist-Cap el deure i el dret de ser apòstols. Inserits com són pel baptisme en el Cos místic de Crist,

enfortits gràcies a la Confirmació per la potència de l’Esperit Sant, és el Senyor mateix qui els envia a l’apostolat. Si són consagrats per a formar un sacerdoci reial a una nació santa⁹, és per fer ofrenes espirituals amb totes llurs accions i per donar testimoniatge de Crist a tota la terra. Els sacraments i sobretot l’Eucaristia els comuniquen i nodreixen en ells aquella caritat que és com l’ànima de tot apostolat... Per l’exercici d’aquest apostolat, l’Esperit Sant, que santifica el Poble de Déu mitjançant els sacraments i el ministeri, atorga de més a més als fidels dons particulars¹⁰ distribuint-los a cadascú, un per un, tal com ell vol¹¹, perquè posant-se al servei dels altres, tots siguin com uns bons administradors de la gràcia múltiple de Déu¹², amb vista a l’edificació del Cos tot sencer¹³.

Propostes de cara al 2025:

Profunditzar en la relació amb Déu.

Dedicar temps diari a la pregària i la lectura de la Bíblia per enfortir la comunió amb Déu i créixer espiritualment.

Viure una fe activa i compromesa

Ser reflex de la fe en accions concretes, participant en la comunitat, servint a l’església i compartint l’Evangeli.

Cultivar la unitat i l’amor al proïsme

Promoure la pau, el perdó i la reconciliació en l’entorn familiar, comunitari i social.

Prioritzar la cura del cos i la ment

Cuidar el cos com a temple de l’Esperit Sant, mantenint l’equilibri físic, emocional i espiritual.

Compromís amb la creació

Adoptar pràctiques sostenibles i respectuoses amb la natura com a part de la responsabilitat cristiana.

Ser testimonis d’esperança

Compartir l’esperança en Crist amb humilitat i valentia, aportant llum a un món necessitat de consol.

³ Oratori d’Albacete, *San Felipe Neri...* p. 132.

⁴ CISTELLINI, A., *San Filippo Neri. Breve storia di una grande vita. Memorie oratoriane.* p. 70. Florència 1996.

⁵ 1C 12, 13.

⁶ Rm 12, 5.

⁷ Ef 4, 5.

⁸ Ef 4, 16.

⁹ 1Pe 2, 4-10.

¹⁰ 1C 12, 7.

¹¹ 1C 12, 11.

¹² 1Pe 4, 10.

¹³ Ef 4, 16.